

vejen være klar, og det er til afsoning, såfremt dommen indeholder frihedsstraf.

I dag belaster vi hele det offentlige system med ansøgninger og afslag og fornyet sagsbehandling. Vi kunne godt tænke os at høre, om justitsministeren var indstillet på at gøre noget ved det her område.

Der kan være noget positivt i, at Fremskridtspartiet sammenligner med regelsættet om forældelse for lovovertrædelser, hvor en person endnu ikke er dømt. Her er reglen nemlig, at en forældelsesfrist suspenderes, når der er foretaget rettergangsskridt over for en sigtet person. Dog er vi enige i, at det ikke skal betyde, at sagen blot skal ligge på lager år efter år, men det vil vel være rimeligt, at de samme regler kunne indføres, når man søger at unddrage sig en straffuldbyrdelse.

Vi er positive over for dette tiltag og vil under udvalgsarbejdet søge at få nærmere belyst, om der skulle være noget, som taler imod, at dette regelsæt skulle indføres.

Det er en meget kompliceret lovgivning. Vi mener også at det skal drøftes med de øvrige nordiske lande, men vi vil gå positivt ind i arbejdet fra konservativ side.

Anne Baastrup (SF):

SF støtter ikke forslaget, sådan som det ligger her, og begrundelsen er jo naturligvis, at vi skal have styr på, hvad de øvrige nordiske lande vil sige til, at vi går ind og ændrer på lovgivningen.

Men vi støtter princippet i, at vi skal have kigget på spørgsmålet om forældelse. Det er jo en fuldstændig absurd situation, man kan bringe sig i, at forældelse afbrydes, hvis man stikker af, inden dommen falder, men hvis man stikker af, efter dommen er afsagt, så løber forældelsen.

Så vi støtter princippet, og Fremskridtspartiet skal have ros for at have taget initiativ til det her, men vi har diskuteret sagen så grundigt i Retsudvalget, at jeg ikke har ret meget mere at tilføje andet end, at hvis Fremskridtspartiet vælger at lade det her gå til anden behandling, bliver vi nødt til at stemme imod. Men vi støtter, at det kom frem.

Peter Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti er fuldstændig enig i det forslag, der er fremsat af hr. Tom Behnke og Fremskridtspartiet. Det, der er karakteristisk ved Ole B. Hansen-sagen, som er anledningen til det her forslag, er jo, at både myndighederne i

Danmark og i Spanien har været meget sløsedede med behandlingen af det her, og Ole B. Hansen har gjort nar af de regler, der gælder for forældelse i Danmark ved hele tiden at udnytte de mindste muligheder, der måtte være for ham og hans advokat for at få forhalet sagen, og lige pludselig gik gruen så op for det danske Justitsministerium, men alt for sent, og derfor er det altså, vi har den situation, vi nu har, at Ole B. Hansen tilsyneladende er en fri mand alligevel.

Men det skal jo så ikke gøre, at vi ikke ser på fremtiden og eventuelle andre tilsvarende sager, og der må jeg sige, at det er vældig fint, at Fremskridtspartiet har taget initiativet til denne debat. Det er forhåbentlig sådan, at man på det her område kan få langt bedre ordnede forhold, når det gælder kriminelle personer, der leger kispus med myndighederne på forskellig vis.

Derfor skal der være vores fulde støtte til, at man hurtigst muligt får vedtaget det her forslag. Alt andet vil være dybt skuffende og beskæmmende for retsbevidstheden i Danmark.

Sonja Albrink (CD):

Som tidligere ordførere også har været inde på det, er det sagen om den dømte rederidirektør for »Scandinavian Star«, som giver anledning til at fremsætte det her forslag, og det skal da heller ikke være nogen hemmelighed, at vi i CD også synes, at det har virket stødende, at man kan slippe for den straf, som man er blevet idømt, hvis man bære har den nødvendige frækhed og de økonomiske midler til det.

Vi er enige med forslagsstillerne i, at straffelovens regler om forældelse af straffuldbyrdelsen helt sikkert tjener det fornuftige formål at forhindre myndighederne i at sylte sagerne. Derfor vil vi i CD heller ikke være med til at ophæve eller generelt forlænge forældelsesfristerne. De dømte har nemlig krav på at få sagen bragt ud af verden så hurtigt som muligt. Derimod lyder en regel om afbrydelse af forældelsesfristen umiddelbart som en god idé.

Hvis man skal ændre reglerne i den retning, må der også være nogle helt klare retningslinjer for, hvornår der er tale om en egentlig unddragelse. Eksempelvis skriver forslagsstillerne i bemærkningerne til forslaget, at når en dømt rejser til udlandet, uanset om den dømte under alle omstændigheder ville være flyttet til udlandet på det tidspunkt, så skal det betragtes som bevidst unddragelse. Det kunne man måske synes var lidt for vidtgående. Det afgørende må